

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Blankou Vernerovou v právní věci navrhovatele: **L. J.** nar. **[REDACTED]**, trvale bytem **[REDACTED]**, zast. JUDr. Radkou Hunjan Koblihovou, advokátkou se sídlem Vršovická 478/21, Praha 10, v řízení o osvojení zletilého: **V. V.** nar. **[REDACTED]** trvale bytem **[REDACTED]**

t a k t o :

- I. Zletilý **V. V.** nar. **[REDACTED]** syn **S. Š.** rozené **Š.** nar. **[REDACTED]**, a **I. V.** nar. **[REDACTED]** je od právní moci tohoto rozsudku osvojencem **I. J.** nar. **[REDACTED]**, syna **J. J.** nar. **[REDACTED]** a **M. J.** rozené **Š.** nar. **[REDACTED]**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ň ě n í

Rozsudek obsahuje zkrácené vyhotovení dle § 157 odst. 4 o. s. ř.

Navrhovatel se jako osvojitel návrhem ze dne 1. 9. 2017 domáhal osvojení zletilého **V. V.** jako osvojovaného, který s návrhem souhlasil.

Na základě provedeného dokazování dospěl soud k následujícímu závěru o skutkovém stavu věci:

Navrhovatel pečoval o osvojovaného od jeho **[REDACTED]** let jako o vlastního. Navrhovatel tak fakticky nahradil péči biologického otce o osvojovaného a navázal s osvojovaným vztah jako otec a syn.

Matka osvojovaného S. Š. nar. , potvrdila, že se navrhovatel o osvojovaného staral a podílel se na jeho výchově. K dřívějšímu osvojení nedošlo pro nesouhlas I. V. otce osvojovaného, když navrhovatel měl zájem osvojovaného osvojit i v době minulé, tedy ještě v době nezletilosti osvojovaného. Matka osvojovaného souhlasila s návrhem na osvojení.

Otec Osvojovaného I. V. nar. uvedl, že dříve s osvojením svého syna nesouhlasil, nyní respektuje jeho rozhodnutí nechat se osvojit.

Podle § 847 odst. 1 písm. c) zákona č. 89/2012 Sb. občanského zákoníku lze zletilého osvojit, jestliže osvojitel pečoval o osvojovaného jako o vlastního již v době jeho nezletilosti. Podle odst. 2 citovaného ustanovení zletilého nelze osvojit, jestliže by to bylo v rozporu s odůvodněným zájmem jeho pokrevních rodičů.

Soud věc posoudil po právní stránce podle § 847 odst. 1 písm. c), když shledal, že navrhovatel pečoval o osvojovaného jako o vlastního syna již v době jeho nezletilosti. Osvojení nebrání žádné překážky uvedené v § 847 odst. 2 občanského zákoníku ani žádné jiné zjištěné skutečnosti a podpoří již fakticky existující vztah mezi navrhovatelem a osvojovaným.

Z výše uvedených důvodů soud rozhodl o osvojení osvojovaného navrhovatelem tak, jak je uvedeno ve výroku I. rozsudku.

O nákladech soud mohl rozhodovat dle § 143 o. s. ř. a náhrada nákladů řízení mohla být přiznána osvojovanému, neboť svým chováním nezavdal příčinu k podání návrhu. Protože však osvojovanému žádné náklady řízení nevznikly a ani je neuplatňoval, bylo rozhodnuto o náhradě nákladů mezi účastníky tak, jak je ve výroku ve výroku II tohoto rozsudku uvedeno.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Odvolání nemohou s úspěchem podat ti, kteří se jej po vyhlášení rozhodnutí výslovně vzdali.

V Praze dne 12. října 2017

Mgr. Blanka Vernerová, v.r.
soudkyně

Za správnost vyhotovení:
D. Klikarová